№ 94. Wtorek 24. Kwietnia 1866. Rok wydania 56.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 24. kwietnia. „Gazeta wiedeńska“ ogłasza cesarskie pismo gabinetowe do ministra sprawiedliwości, które 412 godnym łaski więźniom opuszcza resztę kary. „Oester. Ztg.“ dowiaduje się z wiarogodnego źródła, że nadeszły z Włoch doniesienia o koncentrowaniu wojsk i powoływaniu rekrutów, które wkładały na rząd obowiązek, poczynić dla zabezpieczenia państwa potrzebne kroki, ażeby można stawić czoło wszelkim wypadkom. — „Wanderer“ wieczorny donosi: Były minister włoski Visconti Venosta i hr. Arese przybyli tu, jadąc z Paryża, przed dwoma dniami.

Berlin, 23. kwietnia. Odpowiedź pruska na depeszę austryacką z 18. b. m., wysłna do Wiednia dnia 21. b, m., powiada: Jak tylko Prusy otrzymają autentyczną wiadomość, że Austrya odwołuje swoje uzbrojenia, nastąpi w miarę odbywającego się rozbrajania Austryi zmniejszenie podwyższonego stanu przynależnych oddziałów wojska pruskiego.

Część urzędowa.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Podaje się do publicznej wiadomości, że obligacye długu państwa wykupione w myśl patentu w roku 1865, a mianowicie:

długu państwa w monecie konwencyjnej:

672.500 złr. w obligacyach pożyczki konwersyjnej z r. 1849,
343.200 „ w obligacyach seryi B. pożyczki z r. 1851,
731.200 „ w obligacyach pożyczki w srebrze z 1. lipca 1854,

razem 1,746.900 złr.;

długu państwa w walucie austryackiej:

522.710 złr. w obligacyach konwersyjnych,
61.340 „ w obligacyach do losowania,
15.950 „ w obligacyach indemnizacyjnych Daza,

600.000 złr.
i 625.000 złr. w obligacyach pożyczki w srebrze z r. 1864,

razem 1,225.000 złr.

zostały na żądanie komisyi kontroli sprawdzone, w księgach kredytowych zmazane, i przez przebicie uczynione nieużytecznemi.

Z c. k. Dyrekcyi długu państwa.

Potwierdza się niniejszem, że wyżej wymienione obligacye zostały uczynione nieużytecznemi do powtórnego wydania.

Komisya kontroli długu państwa.

Część nieurzędowa.

Lwów, 24. kwietnia.

Ważną wiadomość przynosi „Lloyd peszteński“ z 22. b. m. Podług niej zamierza rząd przedłożyć komisyi dla spraw spólnych projekt, ażeby dla wszystkich gałęzi administracyi, z wyjątkiem spraw wojennych, ustanowieni zostali szefowie z tytułem sekretarzów stanu. Kraj zaś ma oprócz rewizyi ustaw z r. 1848, zrzec się rządu parlamentarnego i dopełniać obowiązków, jakie wkłada na niego sankcya pragmatyczna co do spólnego Monarchy i spólnej obrony. Według zasady równości byliby także szefowie niemiecko-sławiańskich prowincyi sekretarzami stanu, zaś na czele spraw spólnych stałoby czterech ministrów.

Sejm związkowy niemiecki postanowił przekazać wniosek pruski komisyi złożonej z dziewięciu członków, którzy na najbliższem posiedzeniu wybrani być mają. Austrya zgadzając się na to, oświadczyła zarazem gotowość przystąpienia do obrad nad reformą związku. Cesarz uznał potrzebę reformy inicyatywa swą, iż w roku 1863 wszyscy monarchowie niemieccy zgodzili się na nią, z wyjątkiem Prus. Prusy zapewne nie omieszkają sformułować wyraźnie wnioski swoje. Przechodząc do motywów wniosku pruskiego Austrya oświadcza, iż art. XI. aktu związkowego i art. 19. ostatecznego aktu wszystkim związkowym jednaką opiekę zapewniają. Cesarz powtarza oświadczenie dane w nocie swej z dnia 31. marca, iż pokoju związku zakłócać nie będzie, i oczekuje tego i po Prusiech. Tylko jak uszanowanie praw związkowych stanie się najwyższą modłą postępowania dla wszystkich rządów, ufność powrócić może, i obrady nad reformą związkową dojść mogą do pożądanego skutku.

Prusy odwołały się jedynie do motywów swego wniosku; tylko Saxonia i Hanower wystąpiły z obszerniejszemi deklaracyami; Saxonia dla odparcia zarzutów związkowi czynionych, Hanower zaś dla podniesienia potrzeby pokoju między związkowymi. Inne rządy głosowały w krótkości za przekazaniem do wydziału.

Pan Limayrac wystąpił w *Constitutionnelu* z drugim artykułem uspokajającym, a to z powodu objawianej przez dzienniki niecierpliwości w oczekiwaniu wyjaśnień ze strony rządu *względem spraw niemieckich*. Artykuł ten oświadcza, że Francya ani wprost ani pośrednio nie mieszała się w te sprawy. Rząd Cesarza — powiada — nie ma prawnego powodu do mieszania się; odgrywa on w obec tego sporu rolę widza i śledzi przebieg jego bacznem okiem i z ową troskliwością, jaką poświęca wszystkim istotnie ważnym sprawom polityki zagranicznej. Rząd francuski nie może wydawać sądu o sporze, który przeszedł już tyle faz i prawie codziennie się zmienia; a szczególnie nie mógłby on publicznie objawiać tego sądu, nie biorąc udziału w sporze. W końcu dowodzi *Constitutionnel* z wymiany not, z usposobienia ludności i z postawy państw średnich, że szanse wojny i pokoju są zupełnie równe.

Korespondent berliński „Timesa“ podaje w następujący sposób projekt propozycyi pruskich, które mają być przedłożone sejmowi związkowemu: wspólny parlament na podstawie powszechnego głosowania z pewnemi ograniczeniami wyboru; wspólna władza wykonawcza, w której Austrya, Prusy, Bawarya i inne państwa średnie mają posiadać większy wpływ jak to było dotychczas w sejmie związkowym; trzy grupy wojsk, składające się z Austryi, Prus z północnemi i Bawaryi z południowemi państwami; Prusy stać mają na czele przyszłej floty niemieckiej. Austrya, jeżeli w inny sposób nie zechce udzielić swego zezwolenia, otrzyma zagwarantowanie swoich posiadłości. Co do wspólnego parlamentu zadaniem jego będzie wotować potrzebne środki pieniężne na wojsko i flotę związkową i odbywać dyskusye nad wnioskami odnoszącemi się do zaprowadzenia w Niemczech powszechnego prawodawstwa.

Cesarza Napoleona polityka neutralna została stwierdzona w ostatnich dniach nowym dokumentem. Do „K. Z.“ donoszą z Paryża, że p. Drouyn de Lhuys rozesłał okólnik do wszystkich swoich ajentów dyplomatycznych za granicą, w którym zaleca im największą ostrożność w stosunkach z rządami, przy których są uwierzytelnieni. Zarazem minister francuzki z szczególnem upodobaniem kreśli charakter polityki nieinterwencyi, której gabinet tuileryjski trzyma się stale.

Z Nowego Yorku nadeszły pod dn. 7. b. m. następujące doniesienia o ruchu Fenyan z tamtej strony oceanu: „Doran Killian“ miał odpłynąć z Nowego Yorku z fenyańską siłą zbrojną, aby opanować wyspę Campo-Bello w Fundybai (pomiędzy Nowym Brunświkiem a Mainą). Pogłoska ta została prawdopodobnie rozszerzona w tym celu, aby uspokoić posiadaczy bon skarbowych feniańskich zniecierpliwionych nieczynnością Mahonyego. Dla tej samej przyczyny rozszerzono pogłoskę o wyprawie do wysp Bermudas. Mahony ogłasza okólnikiem wiadomość o przybyciu Stephensa do Paryża. Stephens przez usta Mahonyego zawiadamia Fenyan, że pownemi ważnemi sprawami do Paryża, zostawił organizacyę w Irlandyi w najlepszym stanie i rząd w najlepszych rękach. Z Paryża przybędzie na krótko do Ameryki dla przywrócenia zgody i jedności. Wielu Fenyan miało udać się na wyspy kanadyjskie dla wywołania zajścia między Kanadyjczykami a Amerykanami.

Monarchia Austryacka.

Siedmdziesiąte piąte posiedzenie Sejmu krajowego dnia 23. kwietnia 1866.

Marszałek krajowy x. *Leon Sapieha* zagaił posiedzenie o godzinie $10^{1}/_{2}$ przed południem. Obecnych posłów było 128. Ze strony Rządu: c. k. komisarz rządowy, radzca dworu pan *Possinger*.

Po przyjęciu protokołu ostatniego posiedzenia odczytano pismo c. k. Prezydum Namiestnictwa z uwiadomieniem, że uchwała Sejmu powzięta na posiedzeniu dnia 1. marca r. b. zawierająca dodatek do 2go ustępu §. 13. statutu krajowego otrzymała Najwyższą sankcyę.

Przedłożono potem naglący wniosek księdza Morgensterna następującej treści:

„Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby na właściwej drodze postarał się, iżby równie jak w krajach do korony węgierskiej należących, i w kraju naszym podatek domowy od zabudowań do XII. klasy przepisany z tem odróżnieniem był wymierzony, iżby należytość podatkowa dla tej klasy wymierzona tylko przy budynkach o trzech częściach czyli izbach mieszkalnych pobieraną była, zaś przy mniejszych t. j. przy budynkach o dwóch izbach o jedną czwartą część — zaś przy budynkach o jednej izbie o połowę zwykłego wymiaru podatkowego zmniejszona była.“

Wniosek ten odesłany został do Wydziału krajowego.“

Odczytano potem dalszy ciąg petycyi wniesionych do Sejmu; ostatnia ma liczbę 2661.

Z porządku dziennego przystąpiono do dalszych rozpraw nad projektem administracyjnego podziału kraju.

Sprawozdawca komisyi p. *Laskowski* przedłożył dwa wnioski jeden p. *Koczyńskiego* drugi p. *Kozłowskiego*, nad któremi odroczone zostało głosowanie aż do przyjęcia podziału na powiaty. Wniosek p. *Koczyńskiego* dąży do tego, ażeby Sejm wyraził życzenie, iżby ustanowiono w Krakowie najwyższą instancyę sądową dla całego kraju. Komisya sądzi, że wniosek ten nie zostający w ścisłym związku z administracyjnym podziałem kraju powinien byc traktowany jako wniosek samoistny.

P. *Koczyński* proponuje, ażeby wniosek ten jego jako samoistny odesłano do komisyi prawniczej z poleceniem, ażeby jeszcze w ciągu tej sesyi przedłożył o nim sprawozdanie Sejmowi. Izba z tem się zgadza.

Sprawozdawca p. *Laskowski* przedkłada następujący dalszy wniosek komisyi odnoszący się do terytoryalnego podziału kraju: Sejm zaleca rzadowi: *a)* na siedziby przyszłych władz powiatowych następujące miejsca (tu następuje wyliczenie miejsc przeznaczonych na siedziby powiatów); *b)* przydzielenie pojedyńczych miejscowosci do nowych powiatów uskuteczni rząd z możliwem uwzględnieniem wniosków komisyi; *c)* Sejm wyraża życzenie, ażeby rząd po ogłoszeniu podziału terytoryalnego wyznaczył termin sześciumiesięczny do reklamacyi, i takowe załatwił w porozumieniu z Wydziałem krajowym. Do wniosku komisyi wnosi p. *Kozłowski* następujący dodatek: oraz termin do reklamacyi nie będzie powstrzymywać politycznej organizacyi kraju. W końcu Sejm zaleca, by rząd ogłosił, że podania reklamacyjne opłacie stemplowej podlegać nie mają.

Przy głosowaniu przyjęty został wniosek komisyi z dodatkowemi poprawkami p. Kozłowskiego. Poczem cały projekt administracyjnego podziału kraju, w trzeciem czytaniu ostatecznie został uchwalony.

Z kolei przedłożył p. *Kabat* sprawozdanie komisyi w przedmiocie konkurencyi kościelnej.

Przy otwarciu ogólnej rozprawy zabrał głos p. *Kraiński*, i wykazując dowodnie niedostateczności i wadliwość dotychczasowego systemu konkurencyi kościelnej, zwłaszcza po zniesieniu związku poddańczego. Mowca oświadczając się za przyjęciem projektu komisyi jako za uchwałą tymczasowo niezbędną przedłada w końcu następujący wniosek:

„Wysoka Izba zechce uchwalić:“

„Zawezwać wysoki rząd, ażeby najbliższemu zgromadzeniu sejmowemu przedstawił przedłożenie ustawy o utworzeniu w każdej parafii funduszu zapasowego na pokrycie kosztów stawiania i utrzymywania budynków kościelnych i plebańskich w parafiach wyznania katolickiego, a to za pomocą zaprowadzić się mających datków rocznych w miernym i równym wymiarze od wszystkich parafian obrządku dotyczącego.“

P. *Starowicjski* oświadcza się przeciw dominującej w projekcie komisyi zasadzie rozkładu konkurencyi na podstawie uiszczanych podatków stałych, i zapowiada stawienie przy debacie specyalnej poprawek zmierzających do przeprowadzenia zasady osobistej prestacyi według ilości dusz.

Poseł ks. *Fortuna* w dłuższej przemowie wyraża nadzieje, że Sejm uchwali ustawę konkurencyi kościelnej według zasad słuszności.

P. *Gniewosz* popierając wniosek p. Kraińskiego stawia wniosek dalszy, ażeby Sejm wezwał rząd do przedłożenia projektów do ustaw: 1) o zarządzaniu i kierowaniu budową budynków kościelnych i parafialnych; 2) o uregulowaniu majątków kościelnych i parafialnych i wpływu na ten zarząd obowiązanych do konkurencyi.

P. *Bocheński* przedkłada następujący wniosek do uchwały: Wszelkie przepisy konkurencyi kościelnej znoszą się, zostawiając tę sprawę dobrej woli wiernych.

Wnioski powyższe stawione podczas dyskusyi zostały dostatecznie poparte. Po uchwalonem zamknięciu dyskusyi wybrany został jeneralnym mowcą ks. Ruczka.

W obszernej przemowie objaśniał mowca z wszechstronną znajomością rzeczy przedmiot odnoszący się do konkurencyi kościelnej. Oświadczył się stanowczo przeciw wnioskom pp. Gniewosza i Bocheńskiego. Zgadza się z tem, ażeby w drodze powolnych reform utworzyć fundusz zapasowy, dla konkurencyi kościelnej, przeciwny jednak byłby zbieraniu jakich kolwiek datków od wstępu lub miejsca czyli krzesła w kościele. Mowca oświadcza się za prestacyą osobistą wykazując niekonsekwencyę w postawieniu zasady konkurencyi w miarę podatku. Wyraża życzenie imieniem innych posłów ażeby zapasowy fundusz konkurencyjny, mający się zebrać na wypadek przyjecia wniosku p. Kraińskiego, niebył miejscowy lecz dyecezalny. Ostatecznie oświadcza się mowca za wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca komisyi p. *Kabat* przemawia za wnioskiem komisyi. Na tem zamkniętą została jeneralna debata.

Marszałek krajowy podaje pod głosowanie wniosek p. *Bocheńskiego*. Wniosek został uchylony.

Po dwugodzinnej przerwie posiedzenia, gdy się posłowie o godzinie 5ej po południu znowu zebrali w dostatecznej liczbie, odczytana została interpelacya p. *Łepkaluka* do c. k. komisarza rządowego z zapytaniem, dla czego dotychczas mimo podania gminy Tudiów obwodu Kołomyjskiego do c. k. Namiestnictwa egzekucya zaległych podatków w rzeczonej gminie nie została wstrzymana.

C. k. komisarz rządowy oświadcza, że po zasiągnieniu informacyi da odpowiedź.

Przystąpiono potem do specyalnej dyskusyi nad ustawą dotyczącą pokrycia kosztów stawiania i utrzymywania budynków kościelnych i plebańskich w parafiach wyznania katolickiego, tudzież sprwiania przyrządów i sprzętów kościelnych.

Uchwalono z uwzględnieniem poprawek pp. Grocholskiego, ks. Fortuny pierwsze trzy paragrafy ustawy, jak następuje:

§. 1. Koszta stawiania, utrzymywania i najmowania budynków kościelnych i plebańskich w parafiach wyznania katolickiego, koszta nabycia gruntu pod te budowy, oprócz tego wydatki na sprawienie i utrzymywanie przyrządów i sprzętów kościelnych, nareszcie wydatki bieżące, połączone z odprawianiem liturgii, pokrywane być mają przedewszystkiem z funduszu przeznaczonego specyalnie na te cele, tudzież przez te osoby, które są do tego obowiązane mocą fundacyi, umowy, albo też innego tytułu prawnego.

Tytuł zobowiązania stanowi o rodzaju i rozmiarze prestacyj.

§. 2. Jeżeli nie ma źródeł w §. 1. wymienionych, lub jeżeli z takowych tylko pewna część kosztów da się pokryć, natenczas na pokrycie w pierwszym wypadku wszystkich, w drugim zaś wypadku reszty potrzeb ściśle kościelnych należy najprzód użyć rozporządzalnego dochodu ściśle kościelnego jak: dochodu z otworzonej w czasie nabożeństwa tacy lub woreczka, z użycia dzwonów, światła, katafalku i t. p., a gdyby i ten na pokrycie kosztów nie wystarczał, pozwala się na cel wspomniony użyć majątku zakładowego, ściśle kościelnego, o ile te dochody nie mają wskazanego sobie innego przeznaczenia i nie są potrzebne do pokrycia innych wydatków, które z dochodów majątku kościelnego opędzać się mają, z zachowaniem wszakże istniejących przepisów o sprzedaży i obciążaniu mienia kościelnego.

§. 3. Paroch jednak ma ponosić sam następujące koszta:

a) stawiania i utrzymywania budynków gospodarskich, znajdujących się w należących do jego dotacyi dobrach tabularnych lub częściach takichże dóbr, lub odrębnych od probostwa folwarkach, jezeli dochód z probostwa pokrywa kongrue jego i jeżeli nie ma źródeł przeznaczonych na ten cel, który w §. 1. wymieniono:

b) naprawy budynków mieszkalnych i gospodarskich, spowodowanej winą, niedbalstwem lul opieszałością parocha, jego sług lub domowników;

c) wydatki mniejsze na naprawę i utrzymanie budynków plebańskich, mieszkalnych i gospodarskich w dobrym stanie, jako to: na opłatę kominiarza, na wstawienie szyb, bielenia, naprawę pieców, drzwi, zamków i ram u okien, naprawę zwykłą dachu, wprawienie uszkodzonych części podłogi, utrzymanie uszkodzenia i t. p. jezeli wydatki te w jednym roku kwoty 15 złr. nie przewyższają.

Posiedzenie zamknięto o godz. $7^1/_2$ wieczór. Przyszłe posiedzenie we wtorek o godzinie 10. rano. Porządek dzienny: Dalsze rozprawy nad ustawą o konkurencyi kościelnej. Sprawozdanie o konkurencyi szkolnej. Sprawozdanie o zabezpieczeniu budynków kościelnych i szkolnych od ognia. Sprawozdanie komisyi o ustawie wodnej.

Wiedeń, 22. kwietnia. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* Najj. Pan powrócił przedwczoraj w południe z wycieczki myśliwskiej i o godz. 2giej po południu odwiedził przybyłego tu z Lincu księcia Reuss Henryka XXII. Po południu Najj. Pan odwiedził hr. Mensdorffa. Wczoraj przed południem Najj. Pan przyjmował pp. ministrów i odbierał ich relacye. O godz. 4tej po południu był u Najj. Pana wielki obiad, na który byli zaproszeni wszyscy ministrowie. Najj. Pan ofiarował przepyszną srebrną zastawę do herbaty jako fant na loteryę urządzoną na dochód ochrony małych dzieci. Na ten cel ofiarowała J. C. M. Arcyksiężna Zofia kilka kosztownych przedmiotów. Książę Piotr oldenburski odjechał przedwczoraj wieczorem do Petersburga.

Wczoraj o godz. 1szej po południu Najj. Pani przyjmowała deputacyę z Węgier. Do deputacyi należą: Przew. Antoni Shujansky, proboszcz i dziekan Pesztu, nadburmistrz Rottenbiller, radzca magistratu Hansa, proboszcz Wilhelm Kurz i sześciu radzców gminy. Przewodniczący deputacyi proboszcz Antoni Shujansky miał przemowę w języku węgierskim, podnosząc głównie dobroczynność Cesarzowej, która jak wiadomo przyjęła protektorat nad wydziałem dam do budowy klasztoru w dzielnicy Franzensstadt. Najj. Pani odpowiedziała podobnież w języku węgierskim: „Przyjmując protektorat nad wydziałem dam poszłam za popędem Mojego serca. Tuszę, że przy błogosławieństwie Boskiem święte dzieło wkrótce przyjdzie do skutku. Bądźcie panowie, równie jak całe Węgry, przekonani o Mojej królewskiej łasce i życzliwości.“ Deputacya opuściła salę audyencyonalną z trzechkrotnem Eljen.

J. C. M. Arcyksiążę Ludwik Wiktor przybył tu wczoraj zrana z Salcburga. Z Berny donoszą pod dniem 19. b. m. iż potwierdza się wiadomość że Cesarzowa francuzka przepędzi wiosnę lub lato w zamku Arenenberg w kantonie Thurgau.

Czynności sejmów krajowych.

Peszt, 21. kwietnia. Na dzisiejszem posiedzeniu izby reprezentantów w sali muzeum, Deak był obecny. Po odczytaniu protokołu wprowadzony został baron Maitenyi, który przyniósł wyciąg z protokołu izby magnatów względem przyjęcia adresu. Po miesięcznem sprawozdaniu komisyi budżetu domowego, odczytano relacyę komisyi 12 mężów, żądającej osobnej dyspozycyi izby względem

regulacyi Cisy. Deak wykazał, iż rzecz ta odnosi się po części do komisyi ekonomicznej a w części do komisyi kodyfikacyjnej, nie potrzebuje zatem osobnej dyspozycyi. Drugi wniosek podpisany przez reprezentantów narodowości żąda, ażeby komisya właściwa składała się z odpowiedniej liczby członków, według ważności przedmiotu. Deak wykazał, że w kwestyi narodowości nie idzie o negocyacye z narodowościami jako stronami. Izba reprezentuje kraj nie zaś narodowości. Idzie o to, ażeby rzecz w interesie całości załatwiona była, nie byłoby więc właściwem przepisywać liczbę członków komisyi. Wniosek reprezentantów narodowości po dłuższej rozprawie odrzucony został. — We wtorek nastąpi głosowanie gwoli wyboru komisyi do kwestyi siedmiogrodzkiej, do rewizyi porządku domowego i do kwestyi narodowości. Po ogłoszeniu rezultatu wyłożone będą arkusze papieru, na których członkowie izby zapiszą swe nazwiska z dodatkiem, do której z pięciu komisyi wybrani być pragną. W poniedziałek będzie weryfikacya wyborów.

Komisya kroacko-węgierska będzie miała pierwsze posiedzenie o godzinie 6. „Magyar Vilag" donosi, że w komisyi tej przewodniczyć będzie sam hr. Antoni Majlath. Protokoły prowadzone będą w języku węgierskim i kroackim.

Zagrabie, 21. kwietnia. W dzisiejszej gazecie zagrabskiej prezydyum sejmowe ogłosiło postanowienie sejmu z dn. 12. marca b. r. względem rozpoczęcia posiedzeń sejmu z tem zawiadomieniem, iż posiedzenia nie rozpoczną się w dniu 1. maja, lecz odroczone być muszą do poźniejszego czasu, który prezydyum sejmu oznaczy.

Francya.

Paryż, 19. kwietnia. *(Nowy zwrot kwestyi Księstw naddunajskich. — Różne wiadomości.)* Dzisiejszy „Constitutionnel" konstatuje nowy zwrot jaki wzięła kwestya spraw naddunajskich. Mocarstwa zgodziły się na zaprowadzenie tymczasowego hospodaratu, który trwać ma cztery do pięciu lat i powierzony być ma krajowcowi. Kandydaturę księcia Hohenzollern uważają jako usuniętą. Dwór pruski miał mieć ochotę zalecić księciu przyjęcie wyboru, lecz w Petersburgu natrafiono pod tym względem na stanowczy opór i Prusy na przypadek przyjęcia zagrozone były utratą dobrych stosunków z dworem rosyjskim. Młody książę zażądał i rady gabinetu francuzkiego, który mu przyjęcie wyboru odradził. W Berlinie więc postanowiono odstąpić od projektu, który p. Bismarkowi niejedne przyjemną otwierał perspektywę, i przystąpiono do propozycyi hospodaratu tymczasowego. — Na jutro oczekują w Senacie burzliwego posiedzenia. Pan Rouland, gubernator banku francuzkiego, użalać się na to będzie iż rząd nie dość broni Senatu przeciwko pociskom dziennikarstwa, a hr. Nieuwekerke proponować nawet chce Senatowi deklaracyę, iż pozycya senatora połączyć się nie da z naczelnem redagowaniem jakiego dziennika. Propozycya ta wymierzona jest przeciwko p. Laguerroniere, jako jedynemu członkowi Senatu będącemu w stosunkach z dziennikarstwem który nawet nie wahał się ganić ostro Senat w dzienniku swoim. — P. Mirés nabył akcye „Pressy" należące do pp. Rony, Reynouard i Arsène Houssaye; tem samem zaś zyskał wpływ stanowczy na redakcyę tego dziennika. Nowy redaktor, p. Cucheval-Clarigny, już za kilka dni wystąpić ma z programem swoim w artykule „Papież i Cesarz Napoleon III."

Rosya.

Petersburg, 17. kwietnia. *(Szczegóły zamachu.)* „St. Pet. Wied." opisując szczegóły zamachu na zycie Cesarza, a mianowicie przyjęcie przez Jego Cesarską Mość w dniu 4. (16.) wojskowych i cywilnych znakomitych osób, powiada:

„W tej chwili Jego Cesarskiej Mości był przedstawiony Józef syn Jana Komisarow, który przed przybyciem Najjaśniejszego Pana ze wszech stron był osypywany powinszowaniami. Najjaśniejszy Pan uścisnął go i rzekł: „Robię cię szlachcicem," a potem zwróciwszy się do obecnych dodał: „Co myślicie o tem panowie?" Długie, przeciągłe „hura" było odpowiedzią. Potem Najjaśniejszy Pan ukazał się na balkonie, przed którym czekało na Niego ogromne zebranie ludu. Następnie, pośród tłumów, witających go wszędzie pełnemi zapału okrzykami pośród szeregów żołnierzy, którzy opuścili koszary bez broni, w uniesieniu jednomyślnego pragnienia, zobaczenia ubóstwianego Monarchy, pojechał on do smolnego monasteru i takim samym sposobem wrócił."

Tenze dziennik dalej pisze:

„Wieś Mołdwitino, zaludniona przez czasowo obowiązanych włościan bar. Kistera, zkąd jest rodem Józef Komisarow, znajduje się o 12 wiorst od wsi Domnina, miejsca rodzinnego Jana Suzanina. Tym sposobem, w udziale tej miejsowości drugi raz przypadła godna zazdrości rola, ocalenia dla Rosyi jej Monarchy — na co, jak powiadają, zwrócił uwagę Najjaśniejszy Pan, kiedy mu był przedstawiony Komisarow. Mołdwitino oddawna zajmuje się szyciem kapeluszy i czapek, po co włościanie udają się ztamtąd do Petersburga i Moskwy. Józef Komisarow od młodości zamieszkiwał w Petersburgu i tu zajmował się jako czeladnik, czapnictwem.— W mieście mówią, że w nagrodę za jego sławny czyn, zamierzają kupić mu dom w Petersburgu i ze korpus gwardyi ze swej strony już otworzył składki. Zapewne wszystkie te składki złączą się w jedną narodową nagrodę, za czyn, który mu nabył hołd potomności."

„Wiener Abendpost" pisze: „List nadesłany nam z przyjaźnej ręki z **Petersburga** z 16. b. m. zawiera kilka ciekawych szczegółów, jakie dnia tego obiegały w Petersburgu o osobie mordercy. „Co do osoby skrytobójcy — powiada ten list — nie wyśledzono nic pewnego. Mówią, że chce on uchodzić za chłopa, ale z drugiej strony słychać, że pobierał nauki w gimnazyum, że mówi po francuzku i pisze doskonale. Pod paltotem miał on wprawdzie kurtkę bawełnianą, ale bielizna jego miała być cienka. W kieszeni jego miano znaleść witryol i jakiś biały proszek (z czego możnaby wnosić, że był przygotowany na niechybny skutek swojego czynu), a oprócz tego zapieczętowany pakiet z napisem: „Otworzyć dnia 5. kwietnia — jeźli można." Dotąd wzbrania on się stanowczo wymienić swoje nazwisko. — Dalej zaś powiada ten list: Bohaterem dnia i ludu jest tu dzisiaj szczęśliwy Komisarów, ten drugi Iwan Suzanin, który także chłop kostromski, ocalił niegdyś życie założycielowi teraźniejszej panującej w Rosyi dynastyi. Córka tego Komisarowa, licząca dopiero ośm miesięcy, została zapisana jako elewka Cesarza do zakładu wychowawczego Cesarza Mikołaja.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

S. Lwów, 19. kwietnia. Znaczna część naszych agronomów częstokroć występuje z zamiarem sprzedaży swoich zapasów drzewa do wyrobów i budulcu, ale pośrednicy zwykle nie poprzestający na umiarkowanym zarobku, udaremniają nietylko sprzedaż, lecz oraz możność korzystania z odpowiedniej do sprzedaży pory. Ponieważ tej niedogodności tym tylko sposobem mozna skutecznie zaradzić, jeżeli gospodarzom wiejskim a w szczególności właścicicielom lasów ułatwi się możność bezpośredniego porozumienia się z firmami ktore zwykły nabywać drzewo od pośredników, staraliśmy się w interesie ogółu powziąść wiadomość o wszystkich handlarzach drzewa zakupujących drzewo galicyjskie i adresy ich podajemy, a mianowicie: *S. Fränkel* w Wiedniu, *Schlesinger* w Gliwicach, bracia *Goldstein* w Kattowitz, *Lauterbach* w Kattowitz, *A. Wulka* w Oświęcimie, *Juliusburg* w Wrocławiu, *Grosser* i *Fleischer* w Gliwicach, *Ludwik Skutsch* w Wrocławiu, *J. Epstein i sp.* w Wrocławiu, taż sama firma w Opolu. Wiadomość tę kładziemy na czele naszego sprawozdania jako ważną dla całej Galicyi.

W tygodniu ubiegłym było ciepło i pogodnie, dopiero wczoraj po 6godzinnym wichrze nastąpił deszcz dla wielu gospodarzy wiejskich wcale nie pożądany, z powodu iż zasiewy nie są jeszcze ukończone. Zresztą ta mała zmiana pogody nie wpływa bynajmniej na stan zasiewów. W handlu zbożowym panowała zupełna stagnacya. Potrzebną ilość zboża dla dotkniętych niedostatkiem obwodów Galicyi dostarcza filia banku anglo-austryackiego sprowadzająca bezpośrednio zboże z Węgier, przezco ożywiła popyt w tym kraju, gdzie zwłaszcza w obwodach zachodnich mają jeszcze bardzo znaczne zapasy. Przeszło 9000 cet. jęczmienia nadeszło dla centralnej komisyi głodowej. Wywóz i popyt na owies do Prus jest bardzo znaczny. W Bochni, Brzesku i Tarnowie ajenci i komisanci rządu pruskiego zakupili w ostatnich ośmiu dniach 8000 cet. owsa, co wpłynęło na podniesienie się cen tego artykułu o 10 do 20 c. Z Tarnowa w ostatnich dniach nie wywieziono nic do Krakowa i Prus i dowóz zboża z Węgier do Bochni był bardzo słaby. We Lwowie ceny zboża były następujące: pszenica 8 zł. 75 c., jęczmień lżejszy 5 zł., cięższy, zdatny do browarów 5 zł. 56 c., żyto 6 zł. 10 do 45 c., owies lżejszy 2 zł. 71 c., cięższy 3 zł. 3 c.

Dla kolei lwowsko-czerniowieckiej nadchodzą części składowe mostów, ostatnie transpopta szyn i wozy, co zdaje się potwierdzać, że ustanowiony na dzień 1. września termin otwarcia ruchu na tej kolei będzie najpewniej dotrzymany, zwłaszcza, że i pogoda sprzyja pozostałym jeszcze pracom.

Na targowicach zamiejscowych były ceny następujące: *Przeworsk:* pszenica 170 ℔ 8 zł. 45 c., jęczmień 138 ℔ 4 zł. 21 c., żyto 159 ℔ 5 zł. 29 c., owies 99 ℔ 2 zł. 21 c. Na pszenicę popyt słaby, jęczmień i owies pokupne. Żyto zakupowane tylko na potrzebę miejscową. *Sędziszów:* pszenica 170 ℔ 8 zł. 39 c., jęczmień 145 ℔ 4 zł. 30 c., żyto 160 ℔ 5 zł. 22 c., owies 98 ℔ 2 zł. 45 c., ceny owsa ida w górę, popyt na pszenicę, jęczmień i żyto nieco większy dla braku dowozów. *Przemyśl:* pszenica najcelniejsza 8 zł. 75 c., jęczmień 142 ℔ 4 zł. 87 c., żyto 158 ℔ 6 zł., owies 99 ℔ 2 zł. 80 c. Młyn parowy najwięcej zwykle zakupujący zmniejszył ilość pracy o 9 godzin, i zdaje się nie mieć ochoty do większego zakupna z powodu niepomyślnych stosunków politycznych. *Rzeszów:* pszenica 169 ℔ 8 zł. 5 c., żyto 158 ℔ 5 zł. 10 c., jęczmień 141 ℔ 4 zł. 45 c., owies 100 ℔ 2 zł. 43 c., dowóz był bardzo słaby zresztą daje się uczuć brak zapasów. *Dębica:* pszenica 170 ℔ 7 zł. 59 c., jęczmień 140 ℔ 4 zł. 10 c., żyto 157 ℔ 5 zł., owies 100 ℔ 2 zł. 30 c., nasienia koniczu 200 ℔ celnych 36 zł. Popyt na pszenicę był ożywiony, w przedaży jęczmienia i żyta stagnacya. Na owies popyt słaby. Ceny nasienia koniczu spadają. *Tarnów:* pszenica 170 ℔ 7 zł. 75 c., jęczmień 142 ℔ 4 zł. 70 c., żyto 156 ℔ 4 zł. 30 c., owiec 99 ℔ 2 zł. 51 c., nasienie koniczu 200 ℔ celnych 37 zł. do 37 zł. 50 c. Handel nie ożywiony, dowóz słaby i do wywozu nie dostateczny. Pszenicy i żyta mało sprzedano.

Bydła rzeżnego i opasowego przeznaczonego do Lipnika i Florisdorf wywieziono z Galicyi w tygodniu ubiegłym 711 sztuk. Większe przesyłki są spodziewane.

Kronika.

(Kancelarya Wydziału zawiadowczego) pierwszego stowarzyszenia ku dostarczeniu potrzeb domowych we Lwowie przeniesioną została do kamienicy kapitulnej pod liczbą 24 miasto przy ulicy kapitulnej (t. j. przecznica między ulicą halicką a ulicą długą, na której rogu znajduje się sklep towarów tokarskich p. Pawlika) na dole, z głównym wchodem od ulicy. Kancelarya, w której dostać można chleba i bułek, otwartą jest już od 6. godziny z rana. Sprzedaż marków poczyna się jednak dopiero od godziny czwartej z południa.

(Nieszczęsne wypadki.) W Kamionce dn. 16. b. m. Iwaś Łeń, parobek, ratując tonącą w Bugu świnię, utonął.

W Borysławiu dn. 16. b. m. dwaj robotnicy Mekita Waluch i Maciej Panaść z Dołhego pracujący przy kopaniu nafty, ponieśli śmierć uduszeni gazem w szybie.

(Rabunek.) W Husiatynie dn. 7. b m. wieczór złoczyńcy zakradłszy się do sieni jednego z domów w rynku, zdarli przechodzącej przez sień właścicielce domu czółko wartości 1000 złr.

Ostatnia poczta.

Bukareszt, 22. kwietnia. Rząd ogłasza pomyślne wiadomości z Konstantynopola i z Mołdawii. Prefekt Jass, Stefan Golesco, został odwołany i jego miejsce zajmie Mołdawianin Cozadini.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 23 kwietnia.

Hotel George: PP. Hr. Koziebrodzki Felix, z Hlibowa. — Bodakowski Al., z Orłowa. — Brzozowski Henryk, z Bowrownik. — Olexiński Michał, z Sokala.

Hotel Langa: Malczewski Henryk, z Gniłowód.

Hotel angielski: Gnoiński Alex., z Danilcza.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 23. kwietnia.

PP. Ks. Lubomirski Józef, do Rosyi. — Augustynowicz Sew., do Szeptyc. — Babecki Bol., do Stanisławowa. — Zapolski Paweł, ces. ros. major, do Czerniowiec. — Pollak Albert, c. k. porucznik, do Jarosławia.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) „**Die schöne Helena**", opera kzcomina w 3 aktach. Po raz pierwszy.

Jutro (przedstaw. polskie.) „**Sen trefnisia**", dramat w 3 aktach, na korzyść dotkniętych głodem mieszkańców Galicyi.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 23. kwietnia 1866.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	330 12	+ 3.0	73.3	wschodni	sł.	pochmurno
2 g.od. po poł.	329.94	+ 9.4	52 9	„	„	pogoda
10.god.wiecz.	329.90	+ 3.2	60.3	„	„	„

Kurs Lwowski.

Dnia 23 kwietnia.

		gotówka		towarem	
		zł.	c.	zł.	c
Dukat holenderski	w. ł. austr.	5	60	5	66
Dukat cesarski	„ „	5	05	5	10
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	8	63	8	82
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	61	1	66
„ papierowy rosyjski	„ „	1	30	1	32
Talar pruski	„ „	1	56	1	59
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.		59	83	60	67
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	62	82	63	65
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	59	50	60	33
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	60	—	60	83
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	138	33	141	67

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 23. kwietnia

	złr.	kr.
5% Metaliki	57	75
5% pożyczka narodowa	6[illegible]	90
Losy z 1860 roku	74	65
Akcye banku wiedeńskiego	691	—
„ „ kredytowego	130	10
Londyn, 10 funtów szterlingów	105	50
Srebro	105	25
Dukat pojedyńczy	5	08

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 21. kwietnia

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	55 —	55.20
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	98 75	99.25
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	61 50	61.75
od kwiet. do paźd. po 5%	61.40	61.60
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	66 —	—.—
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	58 25	58.25
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	58.75	59.—
dtto po 4½%	52 30	52 50
dtto. „ 4%	46 25	46.75
dtto. „ 3%	34 50	35 —
dtto. „ 2½%	29.—	31.—
dtto. „ 1%	11.50	11.70
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	133.—	134.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	132 —	133 —
Przez. do wyl. z r. 1854	73 50	74 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	75 50	75.70
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	85.50	85.75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	65.50	65.70
Renty Como po 42 lir. aust.	15.—	15.50
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	52.—	54.—
„ 4½%	51.50	52.—
„ 4%	46 —	46.50
„ 3½%	40.25	40.75
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	—.—	53.—
„ 2¼%	—.—	48.—
„ 2%	—.—	42.—
dtto. z procent. za granicą „ 1¾%	—.—	38.—
„ 5%	—.—	—.—
„ 4½%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi	76.—	78.—
Wyż. Aust.	75.—	80.—
Salcburg	75.—	80.—
Czech	83 —	84.—
Morawii	73.—	77.—
Szląska	87.—	88.—
Styryi	82.—	84.—
Tyrolu	95.—	98.—

Obl. ind. po 5proc. za 100zł.	pien.	towar.
Kar., Krainy i Wyb.	82.—	86.—
Węgier	62 —	62.75
Banatu Tem.	60 —	61.—
Kroacyi i Slawonii	63.—	65.—
Galicyi	60 —	61 —
Siedmiogrodu	57.50	58.—
Bukowina	59.50	60.50
Z klauzulą wylos. w r. 1867	58.75	59.25
Banat Temesz.	58 —	58.50
Lomb. wen. poż. z r. 1850	—.—	—.—
Dług Tyrolu, Dług Salcburga, Dług Krainy po 5%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—
„ 3½%	—.—	—.—
„ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	—.—	—.—
„ 2%	—.—	—.—
„ 1¾%	—.—	—.—
Gal.dł.zwr.z r.1866„ 7%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	22.50	23.50
„ 2½% „ 100 „	18.—	19.—
„ 2¼% „ 100 „	16.50	18.50
„ 2% „ 100 „	14.—	16.—
„ 1¾% „ 100 „	12.50	14.50

3. Akcye. (Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	696.—	698.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	133.20	133.40
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	547.—	550.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	64 —	64.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1385.—	1390.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	155.—	155.20
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	161.—	163.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	109.50	110 —
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	141.—	141.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 65%	60 —	60.50
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	128.—	129.—
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	94 50	95.50
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	—.—	630.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	—.—	240.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	115.—	120
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	436.—	438.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	175.—	185.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	—.—	330.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	235.—	240.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	—.—	330.—

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	104.50	105.—
przeznaczone do los. po 5%	84 50	84 75
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	80.50	80.75
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	59 —	60.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	71.—	72 —

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	94.—	95.—
detto detto w sreb. upr za 100 zł. w. a.	76.—	78.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	68.—	69. —
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	103.—	104.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	—.—	90.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	82.—	84.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	—.—	80.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	—.—	72.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	—.—	77.—
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	—.—	72.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	—.—	83.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	—.—	—.—
Lloyda za 100 zł	87.—	88 —

6. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	104 —	104 50
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	76.—	77.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	107.—	108.—
„ „ po 50 zł. m. k.	46.—	47.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	21.—	22.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Salma „ 40 „ „	24 —	25.—
Palfiego „ 40 „ „	20.—	21.—
Clarego „ 40 „ „	20.—	21.—
St. Genois „ 40 „ „	20.—	21.—
Windischgrätza 20 zł. „	14.—	15.—
Waldsteina 20 „	16.50	17 50
Keglevicha 10 „	13.—	13 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	10 50	11.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	88 30	88 60
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	88.50	88 75
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	78.—	78 20
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	—.—	—.—
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	41 90	42 —
Praga za 100 zł. w. a	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.02	5.03
dtto. pełnej wagi	5.02	5 03
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8 48	8.20
Rosyjski imperyał	8 67	8 70
Talar związkowy	1.56½	1.57½
Srebro	104 50	104 75
Kurs korony w c. k. kasach 13 zł. 50 c		

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński**.

Z c. k. galic. drukarni rzadowej.